

La Sedeta, el consens necessari

El procés participatiu endegat sobre la proposta d'ubicar-hi un equipament que albergués un centre de serveis socials, un espai per a joves i un altre per a entitats sense que es perdés espai de lleure a la plaça, va tenir una notable participació que va omplir el saló de plens del Districte. Tothom va poder donar la seva opinió amb respecte a les diferents posicions. Cada grup va escollir el seu portaveu, el qual va explicar a tots els assistents les conclusions.

El procés continua amb opinions o propostes a l'adreça participagràcia@bcn.cat. La propera cita és el dia 17 de febrer on es farà la devolució de les propostes i es debatran les conclusions.

Si el format participatiu va reeixir, quin va ser el contingut? La majoria de les aportacions són crítiques vers el projecte proposat pel Districte. Les raons són múltiples. Permeteu-me, però, començar per allò que el debat va visualitzar, entre els qui veuen el projecte com necessari i els que no: els punts d'acord.

1.- La necessitat d'un centre de serveis socials al Camp d'en Grassot-Gràcia Nova que doni resposta a les prestacions i drets derivats de la Llei de Serveis Socials i a la Llei de la Dependència. El barri té 35.000 habitants (moltes petites ciutats de Catalunya no arriben a aquesta xifra) amb una tendència a l'envelliment superior a la mitjana, el 29 per cent de la

població és gent gran (7.423), de la qual més de 4.000 són majors de 75 anys i d'aquests prop de 1.500 viuen soles amb un índex de solitud del 33,6%. Al mateix Grassot, més de 2.000 persones sobreviuen amb uns ingressos inferiors a 1 vegada l'IPREM (500 euros), la majoria gent gran i

Si posem els interessos dels veïns per sobre del càlcul partidista, segur que tenim punts d'acord

2.500 ho fan amb menys de 900 euros.

2.- La necessitat de reformar, dignificar... l'espai per a joves ubicat sota les grades de la plaça. El joves de Grassot-Gràcia Nova, d'acord amb el pla d'equipaments del Consell de la Joventut de Catalunya, han de tenir un espai públic on poder desenvolupar les seves activitats.

3.- La necessitat de reformar la

plaça en un espai més integrador i accessible. Les propostes eren variades: millorar l'espai físic, els espais infrautilitzats, l'accessibilitat, les barreres arquitectòniques, el paviment, enllumenat, bancs, etc.

4.- La necessitat de preservar en la memòria comuna el que va significar la reivindicació veïnal que impedià la construcció de pisos i va salvar La Sedeta com un conjunt d'equipaments (escola, institut, centre cívic, espai de joves...) i un espai de lleure.

La proposta del Districte de completar aquesta *anella* d'equipaments amb un altre de serveis socials –en un espai qualificat urbanísticament com d'equipaments– no ha estat ben acollida o no ha estat prou ben explicada. Les raons són variades, s'ha vist com una pèrdua, no com un guany i un mínim consens de l'entorn comunitari és imprescindible per emprendre una reforma d'aquest abast. També hi ha hagut molt de *"pebre"* tot apel·lat

a la por: s'ha fet córrer que hi aniria un centre per drogoaddictes –quelcom impossible doncs hauria d'estar ubicat en un entorn hospitalari de salut mental i mai al voltant de tres escoles; "volem edificar la plaça" (???); hi ha qui entén la plaça com el seu pati particular; hi vol un pàrquing per revaloritzar els pisos...

Al projecte li manca, també, el consens polític entre els grups municipals. Cal reconstruir-lo partint d'allò en el que estem d'acord. El PAD de Gràcia ens marca el full de ruta i el Camp d'en Grassot-Gràcia Nova no pot deixar passar l'oportunitat de tenir un equipament de serveis socials, reformar la plaça, dignificar i obrir a tothom d'espai de joves. Calen solucions i no passen per ajornar el debat, ni per deixar-ho per més endavant. El procés participatiu ens ha de donar alguna de les claus, tindrem més opinions o alguna enquesta que s'està fent aquests dies.

Cal construir ponts que permetin l'acord. Naturalment, si el que és vol és *derrotar l'adversari*, no en trobarem. Si posem els interessos dels veïns i veïnes per sobre del càlcul partidista, segur que tenim punts d'acord que ens permetran visualitzar el debat veïnal i la política (la *cosa pública*) com quelcom enriquidor, amb intercanvi d'arguments, que permetin millorar les condicions i la qualitat de vida de les persones... de la gent gran, dels joves i dels usuaris i usuàries de La Sedeta, un dels equipaments de més prestigi que traspasa les "fronteres" de Gràcia. ■